

[Finansministeren.]

givet, og i stedet for mener man at kunne gå den omvej at sige: nu letter vi skatterne, og så overlader vi til finansministeren og folketinget at holde igen på udgifterne. Det er en fremgangsmåde, som jeg godt forstår man kan anvende i oppositionen, men jeg synes alligevel, det tyder på, at man ikke mener, der er stor sandsynlighed for, at man selv skal have ansvaret for statsfinanserne i fremtiden.

I øvrigt vil jeg gerne ud over mine kommentarer til de argumenter, det ærede medlem hr. Poul Møller har fremført som begrundelse for en skattelettelse, stille det spørgsmål, hvorvidt den nuværende økonomiske situation og de forventninger, vi nærer til den, enten kan begrunde eller sandsynliggøre, at vi kan opnå en lettelse på statsbudgettet i det kommende år, eller når der er gået et års tid. En af de ting, der ofte anføres i denne forbindelse, og som det ærede medlem hr. Gøting også nys var inde på i sit spørgsmål, der jo i nogen grad handlede om det samme, er, at vi har et stort valutaoverskud. Jeg vil gerne benytte lejligheden til at advare imod at tro, at fordi landet nu har en valutabeholdning på godt en milliard kroner, skulle vi af den grund straks kunne give los på alle felter. Det er en meget farlig tankegang. Jeg tror nok, at alle tingets medlemmer er klar over, at det ikke er finansministeren, der har dette overskud; men jeg vil alligevel gerne sige det her, da jeg mange steder møder den opfattelse, at valutaoverskuddet er noget, finansministeren har. Nej, det er landets private borgere, der har foretaget indskud i banker og sparekasser — valutaen står jo ovre i nationalbanken — og i øvrigt er dette valutaoverskud ikke særlig stort. Jeg vil sige, at det højst ligger lige i underkanten af, hvad man kan betragte som normalt med den samhandel, vi har med udlandet. Det, der har været karakteristisk for Danmarks økonomiske situation i de sidste 10 år, er netop, at vi har haft en usædvanlig lille valutabeholdning, så selv

om vi nu nærmer os det, man kan kalde det normale, er der ikke nogen grund til at begynde at foreslå store lempelser i statsfinanserne eller på andre områder.

Der er også en anden side af denne diskussion, der har slået mig, nemlig at det gang på gang fremføres fra oppositionen, at valutaoverskuddet ikke er forøget på grund af den økonomiske politik, men fordi bytteforholdet er forbedret, altså på grund af noget, der er sket uden for landets grænser. Men er det så ikke lidt ejendommeligt at sige, at når vi nu har dette valutaoverskud, så skal der føres en ændret økonomisk politik, som vil medføre, at overskuddet formindskes? Jeg tror nok, at der her er en vis konfusion i tankegangen. Det, som vel er det rigtige, og som tidligere er fremført fra regeringens side, er, at valutaoverskuddet både er skabt på grundlag af noget, der er sket i udlandet, og som følge af den førte økonomiske politik.

Man kan da stille det spørgsmål: trænger vi til at stimulere aktiviteten herhjemme i øjeblikket, eller er det sandsynligt, at vi trænger til det om et års tid? Vi kan med størst sikkerhed udtale os om øjeblikket, og her synes jeg nok, at man mange steder har glemt eller ikke været helt opmærksom på, at den økonomiske aktivitet faktisk er i nogen stigning, og at forventningerne nærmest går ud på, at den vil stige mere i det kommende år. Spørger man om årsagerne hertil, er svaret, at det skyldes, at finanspolitikken allerede er lempet noget. Det overskud, vi har i øjeblikket på statsfinanserne, er mindre end året før, og det overskud, vi forventer at få om et år, vil formentlig blive noget mindre end det, vi kan regne med i indeværende år. Der er også på andre felter sket visse lempelser i finanspolitikken, og derfor er jeg særdeles betænkelig ved allerede nu at give garanti for, at yderligere lempelser kan finde sted om et års tid.

Men hertil vil jeg gerne føje, at det jo ikke alene er finanspolitikken, der er løm-